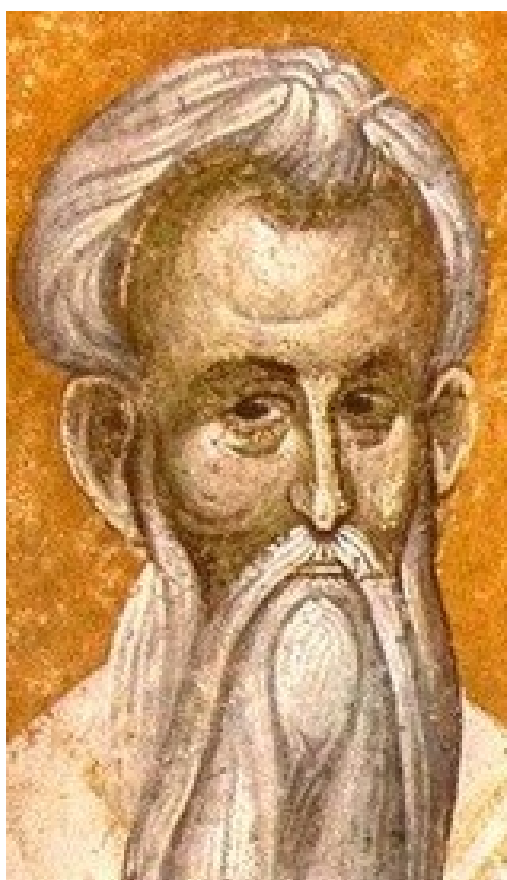

07.02.2013 г. / 08:29:15

Вяра

20.02 по еретическия, †07 февруари по църковния календар - Свети преподобни Партений Лампсакийски. Свв. хиляда и трима свети мъченици

Житие на светия наш отец Партений, епископ на Лампсак (IV в.)

*Свети преподобни Партений,
Епископ Лампсакийски.
Фрагмент от стара
стенопис от Косово, Сърбия*

Съименник на девството, свети Партений се родил в Мелитопол. Баща му, на име Христофор, бил дякон в една от църквите на този град. В детството си Партений не бил научен на грамотност, но докато слушал в храма Божественото

Писание, така добре изучил много от него, че можел да се сравнява с всеки опитен книжник. Като млад често отивал край едно недалечно езеро, ловял там риба, после я продавал, а получените пари раздавал на бедните. От най-ранна възраст бил изпълнен с Божия благодат; още на осемнадесет години, призовавайки пресветото Христово име, започнал да изгонва бесове от хората и да върши много чудеса.

Когато славата на свети Партений започнала да се разпространява между хората, Филип, мелитополският епископ, го повикал при себе си. Като проучил всичко, което бил чувал за светия юноша, и като се уверил в това, се почудил на добродетелите му и на Божията благодат у него и наредил да го обучат на книжно изкуство. Не след дълго епископ Филип назначил свети Партений въпреки неговото нежелание за презвитер и му възложил да се грижи за един от храмовете. Със сан на презвитер свети Партений още повече се подвизавал в добродетелите. Получил от Господа двойна благодат - на светост и чудотворство, той изцелявал всякакви болести и с името на нашия Господ Иисус Христос извършвал много предивни чудеса. Сред тези чудесни знамения между другото било и следното.

Веднъж чудотворецът срещнал на пътя един човек, на когото някакъв младеж бил извадил окото; болното око висяло на бузата му и човекът, като страдал и плачел, го придържал в ръката си. Свети Партений взел в ръка изваденото око, сложил го на мястото му, и го промил с вода. След три дена болният напълно оздравял.

Друг път една жена, страдаща от страшна и неизлечима болест, отишла при свети Партений и го помолила да я излекува. Щом преподобният прекръстил челото ѝ, тя веднага оздравяла.

Веднъж свети Партений тръгнал да посети един болен;

когато минавал край дома на някакъв велможа, грамадно куче скъсало веригата си, затичало се към светеца и като се хвърлило с предните си лапи на рамената му, искало да го ухапе по лицето. Но светителят духнал върху него, прекръстил го и песът мигом издъхнал.

Кизическият епископ Ахилий научил за тези чудеса, повикал свети Партений при себе си и го поставил за лампсакски епископ. Като пристигнал в своята епископия, свети Партений заварил всичките ѝ жители отдадени на безчестното елинско идолослужение, докато християните били твърде малобройни. Добрият Христов пастир много скърбял за това. Той най-напред започнал да увещава, да изобличава и да умолява своето паство. Посочвал пътя на истината и вършел чудеса с Христовото име, лекувал болни и така мнозина привеждал към познанието на истинния Бог. Накрая, като видял, че жителите на града започват да преуспяват във вярата и да се отричат от идолослужението, свети Партений замислил да разруши тамошните скверни капища и вместо тях да построи благолепни свети Божии храмове. За тази цел той се отправил към великия цар Константин, за да вземе разрешение от него. Приет от благочестивия и христолюбив цар любезно и с почести, Христовият светител получил от него каквото искал. Свети Константин Велики му дал царска грамота за разрушаване на идолските капища, като при това връчил на преподобния много злато за изграждане на свети Божии църкви и го изпратил с мир.

Щом се върнал в Лампсак, Божият светител незабавно разорил до основи всички капища и бързо изградил сред града обширен и прекрасен Божий храм; самият той взел участие в строежа му и с ръцете си помагал на строителите.

Докато се строел този храм, при свети Партений дошъл някакъв човек, който имал у себе си нечист дух. Бесът отдавна

се бил вселил в него, но той не можал да разбере това. И ето че този обхванат от бяс човек пристъпил към свети Партений и взел да го приветства с ласкави речи. Христовият светител обаче забелязал присъствието на нечистия дух и се въздържал да го поздрави.

Тогава, засрамен чрез човека, бесът казал на светеца:

- Аз точно тебе исках да те видя, затова те поздравих; защо не отвърна на моя поздрав?

- Ето, вече ме видя, какво още ти трябва? - отвърнал му свети Партений.

- Аз те видях и те познах - казал бесът.

- Ако ти, след като си ме видял, наистина си ме познал - отвърнал свети Партений, - щеше да излезеш от това Божие създание.

При което бесът казал:

- Моля те, не ме изпъждай от жилището ми, в което аз от толкова отдавна живея.

- А колко отдавна се намираш в този човек? - запитал светецът.

- От самото му детинство - отвърнал бесът - и досега никой не ме беше забелязал, единствен ти; и сега, както виждам, ме гониш; и щом като е така, къде ще ми наредиш да отида?

- Ще ти дам място, където да се заселиш - отвърнал свети Партений.

- Мисля, че сигурно ще ми заповядаш да вляза в стадо свине - казал бесът.

- Не, ще ти посоча човек, в който можеш да си живееш, само

излез от този - отвърнал свети Партений.

- Ти наистина ли искаш да направиш това, или само така говориш, кажи ми? - бесът запитал свети Партений.

- Истина ти казвам - отвърнал светителят, - че познавам човек, в когото, ако искаш, можеш да живееш, само излез по-скоро от този.

След това бесът, убеден от думите на светеца, поискал да му покаже този човек.

Тогава свети Партений казал на беса:

- Ето този човек. Влез и живей у мене.

Дяволът извикал като опален с огън:

- Горко ми! Щом ти ме прогонваш от друг човек, където съм живял толкова дълго време, то колко ли зло ще ми сториш, ако се вселя у тебе? И как да вляза в Божия дом?

Като казал това, бесът се скрил в пустинно и непроходимо място; а онзи човек, чрез Божията благодат оздравял и възхвалявал Господа.

Когато сградата на църквата била готова, свети Партений започнал да се грижи за устройването на олтарния престол, за да може да се извършва Божествената Литургия.

Намерил голям камък; наглед той бил много удобен за устройването на светия престол и Христовият светител наредил на каменоделците старателно да го обработят и да го подготвят, та върху него да се извършва светата трапеза.

Майсторите обработили и подготвили камъка както трябва, поставили го на една талига и впрегнали в нея силни волове, за да го откарат в църквата.

Дяволът се разярил, подплашил впрегнатите волове и те внезапно така бързо тръгнали, че никой не можал да ги удържи. Каруцарят, който вървял с тях, на име Евтихиан, под бесовското действие паднал под колелата, натоварената с камъка каруца го прегазила, надробила костите му и го премазала; Каруцарят веднага умрял.

Като научил какво е станало, Божият светител Партений казал:

- Дяволската злоба е сторила това, но ти, дяволе, няма да спреш Божията работа!

Той взел със себе си няколко благочестиви мъже, които били там, и бързо отишъл на мястото, където станал нещастният случай. Като видял трупа на мъртвеца, преклонил светите си колена за молитва и започнал прилежно, със сълзи, да моли Господа:

- Боже всемогъщи, подателю на живота и смъртта, злобният враг с коварството си докара смъртта на Твоето създание; но, Преблагий, направи да е напразно неговото зло намерение и възвърни живота на Твоя раб Евтихиан, за да покажеш на вярващите Твоята непобедима сила - защото единствено Ти си Бог и на Тебе подобава слава навеки. Амин.

Докато свети Партений произнасял молитвата си, мъртвецът пред очите на целия народ оживял и възкликнал:

- Слава на Тебе, Христе Боже, задето Ти и мъртви изправяш!

И веднага щом станал, подкарал воловете и докарал камъка до църквата.

Всички, които видели чудото, въздали слава и хвала на Преблагия Бог и отвсякъде започнали да довеждат болни и страдащи от нечисти духове, и те всички, по молитвите на

свети Партений, чрез благодатта и силата Божия, се изцелявали; и по онова време почти никой не търсел лекарското изкуство, защото всички го смятали за ненужно; народът престанал да ходи при лекарите, защото Христовият светител лекувал всички болести с името на нашия Господ Иисус Христос, безплатно.

Сред другите болни свети Партений за три дена излекувал и обхванатата от бяс дъщеря на някой си Дионисий, от царски род, на име Дафна.

Друг път излекувал дъщерята на смирненския княз Мамалий, на име Агалмация; тя също била обзета от бяс и често се търкаляла по земята; от устата ѝ излизала пяна и понякога изглеждала като мъртва.

Свети Партений помогнал също и на една знатна жена, на име Зоила, обзета преди от дух на неверие, което твърде я съкрушавало.

Веднъж при светия Божий угодник довели младеж, син на презвитер, на име Никон; той също бил обхванат от бяс, който страшно го мъчел. Родителите поставили сина си в нозете на свети Партений и го молели да се смили над тях и да го спаси от нечистия бяс.

Тогава Христовият светител им казал:

- Синът ви е недостоеен за изцеление - злият дух му е даден за наказание, като на отцеубиец. Та нали самите вие, когато често търпяхте от него хули и обиди, в горестта на душите си се молехте да бъде наказан от Господа; затуй, оставете го с болестта му - това наказание му е нужно.

А те били чедолюбиви родители и в сърдечната си мъка за своя син със сълзи в очите призовавали светеца:

- Помоли се на Бога за него, светителю Божий, нека да се избави от страшния дявол!

Тогава блаженият Партений, виждайки сълзите на родителите, се смилил над тях; усърдно се помолил на Господа и бесът веднага излязъл от юношата. Родителите, като видели сина си здрав, се върнали вкъщи, възхваляйки и благославяйки Бога.

При Божия светител довели и една жителка на град Арсива, на име Александра; жената, чрез силата на дявола, била обзета от дух, като на някаква змия - понякога започвала да съска и тогава умъртвявала мнозина. Христовият светител изгонил злия дух, излекувал я и я отпратил здрава при близките.

Друг път свети Партений чрез възлагане на ръце и молитва изцелил една девойка, чиито родители я довели при него, дъщерята на авденския гражданин Синодий, която също била обхваната от бяс и се скитала по горите.

Божият угодник сторил чудо с един войник, на име Аксан. Всичките части на тялото на този човек били в немощ, но Христовият светител го умил с вода, помолил се над него и го отпратил здрав.

Един човек, на име Алан, родом сириец, под действието на зъл дух, който обитавал в него, се обесил в църквата, построена от свети Партений, и висял мъртъв в притвора за оглашените. Щом научил това, светителят отишъл при трупа, изгонил с молитва дявола в него и така възкресил човека.

Евтропий, жител на Парейя - град, който се намира между Лампсак и Кизик, - довел при свети Партений своята бесновата жена. Христовият светител духнал в лицето на страдалката, помолил се над нея и я изцелил.

Божият угодник излекувал също и една друга бесновата жена на име Акакия, която довели при него от селището Келея.

По същото време свети Партений излекувал и Евхерия, съпруга на велможата Агапит. Помолил се за нея, дал ѝ да пийне осветен елей и веднага я излекувал, като дотогава, понеже била отровена, тя страдала жестоко и се измъчвала от смъртоносната отрова.

Някой си младеж, на име Максим, от град Виза, се намирал в Лампсак и прислужвал на един от дяконите. Веднъж той се разболял от стомашна болест, не можал да се излекува и умрял. Родителите научили за смъртта на сина си и пристигнали от Виза в Лампсак, за да го погребат. Вдигнали от одъра тялото на Максим и с плач го понесли към църквата, но по пътя го поставили на едно място, покрай което трябвало да мине Божият светител Партений. Като наближил мястото и зърнал мъртвеца и разплаканите му родители, Божият угодник също се просълзил, преклонил колена и се помолил за него на Бога. Максим тозчас оживял, надигнал се, седнал и започнал да говори. А свети Партений му протегнал ръка, повдигнал го и здрав го предал на родителите му. Всички жители на града били много удивени от преславното чудо и прославяли Господа.

При светия Божий угодник донесли и дяконисата Теофила, от селището Асремия, а заедно с нея и момиченцето Руфина, от същото селище - двете били разслаблени от бесовската сила. Свети Партений ги поръсил със светена вода, помолил се за тях и ги излекувал.

Христовият угодник чрез молитвата си изцелил и някой си Теласий, единственият син на презвитера Иларий. Този болен, под действието на сатаната, бил слабоумен.

Друг път изцелил една бедна старица, на име Калиопа, а с нея и момиченцето Кириакия; двете страдали от нечисти духове; той им дал и пари за препитание и ги отпратил здрави.

Освен тези има и много други неописуеми чудеса на светеца, сред които е и следното:

В къщата, където шиели царските багреници и одеждите на царските сановници, се вселил дяволът и правел много бели на работниците - съсипвал работата им и ги плашел с привидения. Всички били изпаднали в голяма скръб, а началниците тръпнели от царския гняв, страхували се дори и от смъртно наказание, заради похабените толкова скъпи стоки. Божият светител Партений, когато научил това от тяхната молба, веднага пристигнал там и заклел беса със страшното и свято Христово име. Прогоненият бяс крещал и викал на всеослушание, че един Божествен огън го пропъжда в огнената геена; оттогава в този дом се прекратили всички дяволски коварства.

Друг път нечистият дух започнал да пречи на рибарите: когато спускали мрежите си във водата, винаги им се струвало - по дяволско внушение, - че са се хванали много риба, но когато с голям труд извличали мрежите, в тях нямало нищо. Дълго време рибарите се трудили напразно; и така било не само в Лампсак, а по всички околни градове и селища на страната. И тогава рибарите от цялата околност се събрали и отишли при свети Партений да изпросят неговите молитви, та трудът им повече да не бъде напразен. Когато Божият угодник просълзен се молел за тях, от Господа му се открило, че те претърпяват тази беда от дявола. Светецът веднага тръгнал и обходил всички брегове и пристанища, като навсякъде се молел и прогонвал отвсякъде загнездения във водите дявол. След това нареждал на рибарите пред него да хвърлят мрежи във водата. Те изпълнявали това с радост и по молитвите на

светеца уловът им бил толкова голям, че от многото риба едва изтегляли мрежите на брега. Техният улов отново станал изобилен, както преди.

Веднъж, когато свети Партений седял на Катаптелското пристанище по време на риболов, в мрежите попаднала една голяма риба, наричана тон. Тя изскочила от мрежата в краката на светеца. Той, като я прекръстил, наредил да я нарежат на парчета и да я раздадат на братята, за да се изяде за слава Божия.

После Христовият светител изцелил един хром човек, на име Калист, който станал и си тръгнал напълно здрав.

По онова време излекувал и един човек, на име Лезвий. Той бил покрит със струпеи от краката до главата и по нищо не се различавал от прокажените. Светителят го помазал с осветен елей и се молил за него в продължение на три дена. После го изпратил да си ходи здрав.

Веднъж Божият светител отишъл по църковни работи в Тракия. Пристигнал в град Ираклия и там посетил тежко болния по онова време архиепископ Ипатиан. Докато разговаряли, той го запитал за причината на болестта му. Същата нощ Господ открил на Своя угодник, че архиепископ Ипатиан страда от тази тежка болест поради сребролюбието и скъперничеството си, защото си бил присвоявал вещи и имоти дори от най-бедните.

Сутринта свети Партений отново отишъл при архиепископа и казал:

- Ставай, велики архиерею, защото не си обзет от телесна немощ, а си наказан заради душевна слабост - отмахни я от себе си и ще бъдеш здрав.

При което болният отвърнал:

- Аз осъзнавам, че съм грешен, заради което Господ ме наказва, но моля те, помоли се за мен, за да се очистя и от беззаконията си.

Тогава свети Партений му казал:

- Ако някой съгреши пред ближния, няма ли да бъде чута молитвата му; а ти си съгрешил пред Бога - затова, което е на бедните, възвърни го на Бога, и ще бъдеш здрав по душа и тяло.

Затрогнат от тези думи, архиепископът казал:

- Отче, аз съгреших пред моя Господ - а Той е справедлив Съдия!

Веднага повикал при себе си своя иконом и му заповядал да донесе насъбраното от него сребро от имота на бедните. Като го видял колко е много, той помолил свети Партений да раздаде всичко това на бедните. Но Божият угодник го посъветвал самият той да раздаде онова, което принадлежи на бедните.

Тогава болният архиепископ заповядал да го сложат на носилка и да го отнесат в църквата на света мъченица Гликерия. Там събрал бедните и им раздал всичкото си сребро. А пък благият и премилостив Бог, Който не презрял двете лепти на вдовицата и сълзите на блудницата, Който приел разкаянието на митаря, приел и покаянието на този архиепископ и след три дни напълно го излекувал. А свети Партений всеки ден обикалял църквите на Ираклия, като извършвал в тях обичайните си молитви.

Веднъж влязъл в една църква и видял там да лежи съвсем изсъхнал болен човек. Божият светител се смилил над него, преклонил колена и се помолил със сълзи на преблагия Бог; след молитвата станал, помазал болния с осветен елей и

веднага го изцелил. Изправил го на крака и му казал да си върви. Изцеленият, хвалейки Господа, се прибрал в дома си напълно здрав.

Гражданите на Ираклия, научили за необичайното чудо, започнали да се стичат при Божия угодник и от каквито болести да страдали, чрез силата на нашия Господ Иисус Христос и заради молитвите на светителя, всичките се завръщали здрави.

Докато свети Партений чрез благодатта и Христовата сила извършвал чудеса, изцелявайки най-различни болести, край него бил архидяконът на църквата в Ираклия, който се наричал Ипатиан, също като архиепископа.

Архидяконът гледал чудесата, които върши Партений, и веднъж, като паднал в краката на Божия угодник, със сълзи на очи му разказал, че в неговото село от засухата са загинали посевите и цялата растителност - и нивите, и градините, и лозята.

- Свети отче - замолил го той, - ела и виж колко е изсъхнало и се помоли на Бога да прати дъжд на земята, за да се спаси нашата местност от глад.

Свети Партений веднага отишъл при нивите, в градините, и лозята - видял как всички посеви и всички градини са изсъхнали, и се просълзил. Тогава преклонил колена и дълго се молил със сълзи на Човеколюбивия Бог, като изпросвал от Него да прати дъжд на земята, за да поникне отново цялата растителност.

Бог, Който изпълнява волята на ония, които Му се боят, още по време на молитвата на светеца покрил небето с дъждовни облаци. Завалил силен дъжд и напоил изобилно земята.

През нощта светителят останал с архидякона в неговото село

и прекарал цялото време в молитви. На сутринта му казал:

- Братко, трябва да бъдеш внимателен към себе си, нали знаеш, че твойт архиепископ заради сребролюбие то си беше наказан от Бога с тежка болест. Тази нощ Господ ми откри, че след няколко дена тои ще си отиде от този временен живот, а на неговото място ти ще станеш архиепископ на Ираклия; затова знай - винаги трябва да се грижиш за бедните - това умилюстивява Бога повече от всичко.

После свети Партений благословил нивите, градините и лозята на архидякона и като ги оплодородил чрез молитвите и благословието си, се върнал в града и отишъл първо при архиепископа, за да го поздрави, а после смятал да отпътува. Архиепископът посрещнал любезно Божия угодник и го разцелувал, а когато седнали и започнали да разговарят, свети Партений му казал:

- Известявам ти, светителю, че след няколко дена ще оставиш това тяло и ще заминеш при Господа, защото те призовава Христос, Истинният наш Бог; и както Господ ми откри, като отидеш при Него, ти ще оставиш за свой приемник добрия Ипатиан, твой архидякон.

Архиепископът отвърнал:

- Да бъде Господнята воля!

Като се разцелували един друг със света целувка, те се разделили. Свети Партений заминал от Ираклия и след няколко дни пристигнал в своя град Лампсак. Ираклийскят епископ пък, като се разболял отново, след няколко дена починал в Господа, а на мястото му бил поставен Ипатиан, архидяконът - така се сбъднало пророчеството на светеца.

Като дошло време за жътва и прибиране на плодовете, архиепископ Ипатиан отишъл в своя край, при нивите и

лозията, които преди изсъхвали от бездъждието, и ги намерил в голямо изобилие на плодове - много повече от предишни години. Това било по молитвите и благословението на свети Партений.

Архиепископът напълнил голям кораб с пшеница, вино и какви ли не плодове и се отправил към Лампсак, при чудотвореца, за да му принесе благодарност за неговото благословение.

Свети Партений приел архиепископа любезно, но не приел докараните дарове, а казал:

- На Бога благодари за всичко, това раздай на братята.

След достатъчно дълъг и любезен разговор със светеца архиепископ Ипатиан се върнал у дома си и според повелята на светеца раздал на своите братя множеството пшеница, вино и плодове, като до самата си кончина разказвал на всички за големите чудеса, които извършвал Господ чрез Своя раб Партений.

Така Божият угодник и велик чудотворец свети Партений, просиял в равноангелски живот, обърнал мнозина от идолопоклонството към Истинния Бог и множество недъгави излекувал от най-различни болести. Накрая и самият той се разболял и призован от Господа, починал през месец февруари, на седмия ден; починал с мир, в дълбока старост. Когато по околните градове и села научили за честното преставяне на светеца, за неговото погребение отвсякъде се стекли архиереите - ираклийският, кизическият, мелитополският, парийският и много други епископи и свещеници. Всички те, сякаш се били наговорили, пристигнали в град Лампсак и направили славно погребение на светеца - с псалми и други духовни песни те положили светото тяло край съборната църква, в изградената от него

кула.

Мнозина болни се изцелявали при гроба на свети Партений: не само приживе, но и след смъртта си този безвъзмезден, чудотворен лекар - очиствал прокажени и прогонвал бесовете от хората. И сега той лекува и изцелява нашите души и тела с молитвите си, чрез благодатта на нашия Господ Иисус Христос, на Когото с Отца и Светия Дух да бъде слава навеки, амин.

Тропарь преподобному Парфению Лампсакийскому, глас 4

Бо́же оте́ц на́ших,/ творя́й прі́сно с на́ми по Твое́й крото́сти,/ не отста́ви ми́лость Твою́ от нас,/ но моли́твами их// в ми́ре упрáви живо́т наш.

Перевод: *Боже отцов наших, всегда поступающий с нами по Твоей кротости, не удали милости Твоей от нас, но по их мольбам мирно жизнью нашей управляй.*

Кондак преподобному Парфению Лампсакийскому, глас 3

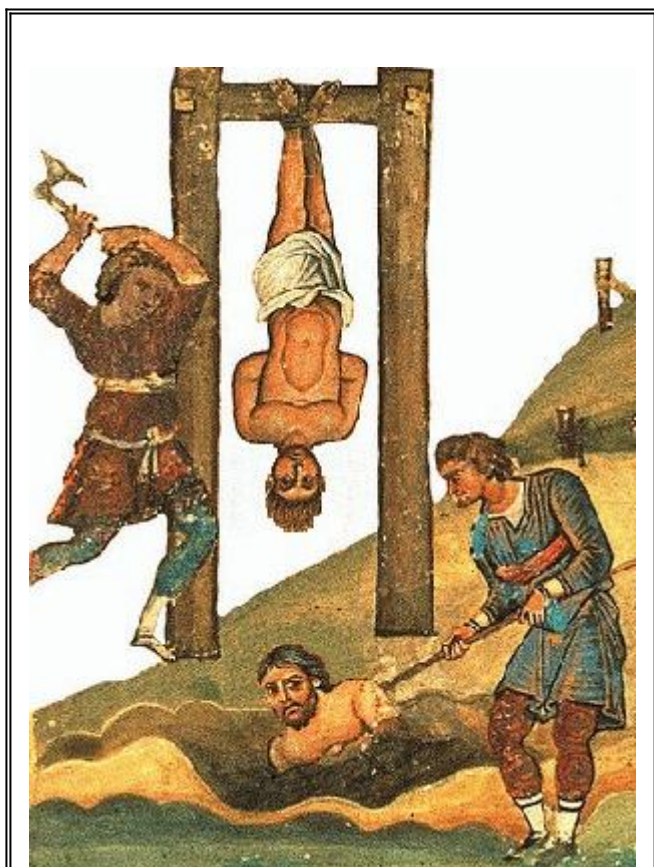
Чудес при́ял еси́ Божество́нную благода́ть,/ богому́дре свяще́нне Парфе́ние, чудотво́рче богоно́се,/ вся́ ве́рных стра́сти очища́я,/ ду́хи лука́вства, о́тче, изгоня́я,/ сего́ ра́ди тя воспева́ем,// я́ко ве́лия тай́нника Бо́жия благода́ти.

Перевод: *Чудес ты принял Божественную благодать, Богомудрый святитель Парфений, чудотворец Богоносный, все страсти верующих очищая, духов лукавства, отче, изгоняя, потому воспеваем тебя, как великого таинника Божией благодати.*

**В памет на хиляда и трима свети
мъченици, пострадали в Никомидия († 303**

г.)

През царуването на безчестния и жесток цар Диоклетиан, преследването на Христовата църква било голямо и страшно - по онова време заради Христовото име навсякъде хвърляли християните в тъмница и ги умъртвявали.

*Мъченичество на светите
мъченици Вас и Евсевий. Фрагмент
от миниатюра в стара ромейска
минология (месецослов).
Константинопол*

Тогава пострадали Христовите раби - епископ Теопемпт и Теона, който бил влѣхв, и четирима царски сановници: Вас, Евсевий, Евтихий и Василид, под чиято стража бил поверен свети мъченик Петър, постелникът на Диоклетиан; заедно с тях положили душите си за Господа и жените на тези сановници, които, приемайки светата вяра, останали непоколебими при изповядването на Христовото име. След

смъртта на тези мъченици, техните домашни - всичките им слуги, роби и свободни, - като се размислили помежду си, единодушно рекли:

- Ето как нашите господари, които ни владееха в този свят, заради светата вяра в Христа презряха временния живот, намериха небесното царство и заради презрението на земното се наслаждават на небесните блага. Защо и ние да не последваме господарите си? Ще отидем при цар Диоклетиан и ще му кажем: "Ние сме християни и искаме заедно с нашите господари, които ни притежаваха в този живот, да получим в бъдещия живот нетленен венец."

Като взели помежду си такова решение и всички охотно се съгласили с него, те се преброили и се оказало, че заедно с жените и децата са хиляда и трима души.

Отишли всичките и застанали пред безчестния мъчител Диоклетиан. Единодушно започнали да викат:

- И ние сме християни - ще последваме нашите бащи и господари, които проляха кръвта си за Христа. На бесовете няма да се подчиняваме, на слепите, глухи, неми и бездушни идоли няма да се поклоним!

Царят, като ги видял толкова много, се преизпълнил с гняв. Но отначало се престорил на кротък и започнал да ги подмамва с ласкави слова. Казал:

- Защо постъпвате толкова неразумно и сами доброволно се излагате на гибел? По-добре ме послушайте, като баща, който ви желае само доброто, и принесете жертва на боговете. Така ще избегнете безумието, от което бяха прелъстени Евсевий и приятелите му, заради което умряха от страшна смърт. Послушайте ме, принесете жертва на безсмъртните богове и вие ще бъдете удостоени от нас с големи почести и дарове и по

нашата милост ще бъдете обогатени с всичко.

Светиите отвърнали на мъчителя:

- Ние нито искаме даровете ти, нито се боим от твоите заплахи, а ще принесем жертва и хвала на Живия Истинен Бог. Ти прави каквото искаш с нас, и то по-скоро - нищо по-скъпо от Христа нямаме.

Диоклетиан, като чул думите на светите мъченици, виждайки с какво дръзновение защитават вярата си в Христа, се изплашил да не би сред народа да се надигне някакъв смут. Веднага издал заповед войните с извадено оръжие да обкръжат цялото християнско събрание; а сред тях имало и много малки деца, които майките държали на ръце; едни от тях били по на година, други - по на два-три месеца.

Когато въоръженото войнство заобиколило християните, царят им казал:

- Сега послушайте съвета ми и обявете, че сте съгласни да принесете жертва на боговете и да им се поклоните. Веднага ще се върнете по домовете си здрави и невредими; пощадете себе си и тези ваши младенци, така както аз ви щадя, за да не погинете поради безумието си и вие, и децата ви; защото, ако не ме послушате, то и вашият Христос с нищо няма да ви помогне.

Тогава светиите му отвърнали:

- Ние сме научени да се покланяме единствено на Бога, Който живее на небесата, и на Неговия Единороден Син и Слово, нашия Господ Иисус Христос, чрез Когото всичко е станало, и на Неговия Дух Свети; затова не ни подмамвай с никакви обещания за твоята празна милост. Няма да ни привлечеш нито с благата, нито със заплахите си ще ни сплашиш. Няма да отпадне от вярата си в Христос, нашия

Господ, и да се поклоним на бездушните идоли, които ти почиташ. Нищо не може да бъде по-скъпо и по-жадувано от Христос, Който живее навеки.

Тогава Диоклетиан се разярил и отново дал заповед на войниците веднага да посекат всички. А те като едни диви зверове се нахвърлили от всички страни на християните и посекли светите Христови мъченици; не пощадили никого - дори децата, кърмени от майките си. От хиляда и тримата никой не останал жив.

Така светите Христови мъченици завършили страдалческия си подвиг чрез истинско изповядване на Христа през месеца, наричан от египтяните Мехир, на 13-ия ден - а по нашему на 7 февруари, - в Никомидия, митрополия на Витинийска област, при царуването на Диоклетиан. Над нас тогава царуваше, както сега и навеки царува и ще царува Иисус Христос, Истинният Бог и наш Спасител, на Когото да бъде слава и хвала, с Бог-Отец и със Светия, Благ и Животворящ Дух, във вечните времена. Амин.

ЧЕТИ-МИНУТИ

{{_LINK1_}}